

Sygn. akt II Ka 83/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 kwietnia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Koninie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Robert Rafał Kwieciński

Protokolant: st. sekr. sąd. Arleta Wiśniewska

przy udziale Jacka Górskiego Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu: 7 kwietnia 2017 roku

sprawy skazanej M. W.

o wydanie wyroku łącznego

na skutek apelacji wniesionych przez obrońcę skazanej

od wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Kole

z dnia 20 grudnia 2016 roku sygn. akt II K 735/16

1. Uchyła zaskarżony wyrok w punktach I, II i III i sprawę przekazuje w tym zakresie do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla Łodzi-Widzewa w Łodzi.
2. Utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok w pozostałej części.
3. Zwalnia skazaną w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

SSO Robert Rafał Kwieciński

UZASADNIENIE

Wyrokiem łącznym z dnia 20 grudnia 2016 r. w sprawie II K 735/16 Sąd Rejonowy w Kole połączył na podstawie art. 85§1 i 2 k.k., art. 86§1 k.k. i art. 87§1 k.k. w zw. z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r., poz. 396) kary pozbawienia wolności i ograniczenia wolności orzeczone wobec M. W. następującymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi z dnia 25 marca 2014 r. sygn.. akt IV K 860/13 za przestępstwo art. 13§1 k.k. w zw. z ar. 286§1 k.k. i art. 270§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. popełnione w okresie od 2 grudnia 2012 r. do 5 grudnia 2012 r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat, przy czym postanowieniem Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi z 10 lutego 2016 r. sygn. akt IV Ko 943/15 zarządzono wykonanie w/w kary pozbawienia wolności;
2. Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi z 28 kwietnia 2014 r. sygn.. akt IV K 56/14 za ciąg dwóch przestępstw z art. 286§1 i 3 k.k. w zw. z art. 91§1 k.k. popełnionych w dniu 4 listopada 2013 r. i 13 listopada 2013 r. na karę 12 miesięcy ograniczenia wolności polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym;

3. Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi z 21 października 2014 r. sygn.. akt IV K 229/14 za przestępstwo z art. 286§1 i 3 k.k. popełnione 13 listopada 2013 r. na karę 12 miesięcy ograniczenia wolności polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym; i wymierzył skazanej karę łączną 1 roku pozbawienia wolności.

Ponadto tym samym wyrokiem sąd na podstawie art. 572 k.p.k. umorzył postępowanie o wydanie wyroku łącznego w zakresie dotyczącym wyroku Sądu Rejonowego w Kole z dnia 7 lipca 2015 r. sygn. akt II K 462/15, którym wymieniona została skazana za przestępstwo z art. 209§1 k.k. popełnione od 5 lipca 2013 r. do maja 2015 r. na karę 8 miesięcy ograniczenia wolności polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym (punkt IV zaskarżonego wyroku).

Powyższy wyrok został zaskarżył apelacją obrońcy skazanej M. W., który zarzucił:

1. naruszenie prawa procesowego mające wpływ na treść orzeczenia, mianowicie:

naruszenie art. 570 k.p.k. w zw. z art. 366§1 k.p.k. polegające na:

- niewyjaśnieniu wszystkich okoliczności sprawy i wydanie wyroku łącznego nieobejmującego wyroku Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi IV Wydziału Karnego z dnia 19 stycznia 2015 r. (IV K 937/14) podczas, gdy kara orzeczona tym wyrokiem podlega łączeniu w związku z wystąpieniem przesłanek z art. 85 k.k.;

ewentualnie:

2. błąd w ustaleniach faktycznych polegający na:

- przyjęciu, iż wobec skazanej zachodzi negatywna prognoza kryminologiczna podczas, gdy zgromadzony materiał dowodowy, w szczególności opinia o skazanej, niewielkie rozmiary negatywnych następstw wszystkich poszczególnych przestępstw, jak i niepopelnienie kolejnych przestępstw od maja 2015 r. prowadzą do wniosku, że prognoza kryminologiczna jest pozytywna;

- przyjęciu, iż między poszczególnymi czynami popełnionymi przez skazaną zachodzi duży odstęp czasowy podczas, gdy 3 z czynów popełnionych przez skazaną miały miejsce w odstępie 7 dni i wszystkie popełnione zostały przed wydaniem pierwszego wyroku;

3. rażąca niewspółmierność kary polegającą na:

- wymierzeniu kary łącznej niedostatecznie zbliżonej do zasady absorpcji podczas, gdy cele zapobiegawczo-wychowawcze kary osiągnięte zostaną nawet przy zastosowaniu zasady pełnej absorpcji, zaś popełnione przez skazaną czyny cechowały się jednorodnością.

Powołując się na te zarzuty obrońca wniósł o:

1. uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi i instancji,

ewentualnie

2. zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uwzględnienie w karze łącznej kary orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi IV Wydziału Karnego z dnia 19 stycznia 2015 r. (IV K 937/14) i wymierzenie kary łącznej w wymiarze 10 miesięcy pozbawienia wolności.

Podczas rozprawy odwoławczej obrońca skazanej wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla Łodzi – Widzewa w Łodzi, wyłączając z zakresu zaskarżenia punkt IV wyroku Sądu Rejonowego w Kole (k. 88).

Sąd odwoławczy zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy skazanej w zakresie zarzutu postawionego w punkcie 1 oraz wniosku o uchylenie zaskarżonego wyroku za wyjątkiem orzeczenia zawartego w punkcie IV i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla Łodzi-Widzewa w Łodzi okazała się zasadna.

Sąd Rejonowy w Kole rzeczywiście nie uwzględnił bowiem wyroku wydanego 19 stycznia 2015 r. przez Sąd Rejonowy dla Łodzi –Widzewa w Łodzi w sprawie IV K 937/14.

Przy czym skarżący wywodził w uzasadnieniu apelacji, iż kara orzeczona w/w wyrokiem powinna zostać połączona z karami wymierzonymi wyrokami wymienionymi w punktach 1-3 zaskarżonego orzeczenia (k. 63). Tym samym apelujący nie kwestionował orzeczenia o umorzeniu postępowania w zakresie wyroku wydanego przez Sąd Rejonowy w Kole (pkt 4 części wstępnej zaskarżonego wyroku).

Sąd odwoławczy zgadza się przy tym ze skarżącym, iż kwestię tego, czy zachodzą przesłanki połączenia kar orzeczonych czterema wyrokami (pkt 1-3 zaskarżonego wyroku) oraz w sprawie IV K 937/14 i ewentualnego wymiaru kary łącznej powinna być oceniona przez sąd I instancji, wydanie wyroku reformatoryjnego przez tut. Sąd pozbawiłoby bowiem kontroli instancyjnej tak wydanego orzeczenia, przy czym istotne jest to, iż połączenie kary orzeczonej w sprawie IV K 937/14 w ogóle nie było wcześniej rozważane przez sąd rejonowy. Dodać należy, iż uchybienie to, choć niewątpliwe, nie było następstwem zaniedbania Sądu Rejonowego w Kole. Z dostępnych temu sądowi dokumentów nie wynikało bowiem, aby wobec skazanej wydany został jeszcze jeden wyrok (VIDE: k. 12-13 i 36-42).

Należało więc uchylić zaskarżony wyrok i sprawę przekazać do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla Łodzi-Widzewa w Łodzi, z powodu utrzymania w mocy orzeczenia zawartego w punkcie IV zaskarżonego wyroku nie jest właściwym do rozpoznania niniejszej sprawy Sąd Rejonowy w Kole. Przedmiotem dalszego procedowania będą jedynie wyroki wydane przez Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi, co powinno ułatwić gromadzenie materiału dowodowego w postaci akt.

Pozostałe zarzuty podniesione w apelacji okazały się przedwczesne.

O kosztach sądowych orzeczono na podstawie art. 624§1 k.p.k., uwzględniając trudną sytuację majątkową skazanej oraz to, iż odbywa kary pozbawienia wolności.

SSO R. R. Kwieciński